Dosarul nr. 1r-859/25 Judecătoria Căușeni (sediul Ștefan-Vodă)
1-25076762-02-1r-28072025 Judecător: Alexandra SMOLNIȚCHI

D E C I Z I E
În numele Legii

25 noiembrie 2025 **mun. Chişinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componență:
Președintele ședinței: Marcel JUGANARI
Judecători: Adrian CERBU și Marcel POPESCU

A examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul avocatului Dumitru NEMERENCO, în numele inculpatului NISTOR Mihail, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 24 iunie 2025, în cauza penală de învinuire a lui.:

NISTOR Mihail *****, cod personal *****, născut la *****în raionul Ștefan Vodă, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, nesupus militar, celibatar, are persoane la întreținere mama, cu studii medii, a deținut anterior grad de dizabilitate, posedă limba în care s-a desfășurat procesul, anterior a fost judecat, nu are antecedente penale, în această cauză s-a aflat în stare de reținere și arest la domiciliu din 26 mai 2025 ora 21:30 până la 24 iunie 2025,-

în comiterea infracţiunii prevăzute de **art. 264/1 alin. (3)** Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
- în procedura instanței de fond de la 30.05.2025 până la 24.06.2025;
- în procedura instanței de recurs de la 28.07.2025 până la 25.11.2025.
Procedura de înștiințare legală a fost executată.

Examinând materialele cauzei prin prisma argumentelor recursului, verificând legalitatea actului contestat, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă:

1. ***Prin sentința Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 24 iunie 2025***, NISTOR Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.

264/1 alin. (3) Cod penal, cu stabilirea în privința ultimului a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În conformitate cu prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal, termenul aflării inculpatului în stare de reținere și arest de la 26 mai 2025, ora 21:30 și până la 24 iunie 2025, a fost dispus de a se include în termenul închisorii. A fost dispus ca sentința să fie pusă în executare de la data rămânerii ei definitive, cu calcularea termenului pedepsei din momentul reținerii inculpatului.

În scopul asigurării executării pedepsei cu închisoarea măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu stabilită în privința lui NISTOR Mihail ***** prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan Vodă) din 29 mai 2025 a fost înlocuită cu măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara”, care a fost dispus de a se menține până la rămânerea definitivă a sentinței.

2. ***Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că***, la 26 mai 2025, aproximativ la ora 21:20, Mihail NISTOR, deținând permis de conducere, pentru categoriile „B”, „B1”, „C”, „C1”, cu numărul de înmatriculare *****, eliberat de autoritățile competente ale Republicii Moldova, acționând în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, deplasându-se la volanul automobilului de model „Opel Frontera”, cu numerele de înmatriculare „*****”, pe una din străzile satului Răscăieți, raionul Ștefan Vodă, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost stopat de către angajații Inspectoratului de Poliție Ștefan Vodă, care i-au cerut să treacă testarea alcoolscopică la aparatul „Drager” în vederea stabilirii stării de ebrietate, la care Mihail Nistor a refuzat categoric atât testarea alcoolscopică cu aparatul „Drager”, cât și colectarea probelor biologice. Astfel, Mihail NISTOR, fiind persoană care ia parte la procesul circulației rutiere în calitate de conducător de vehicul, având obligația de a respecta în totalitate prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, a încălcat pct. 3 din Regulament, care prevede că participanții la trafic sunt obligați de a respecta în totalitate prevederile Regulamentului Circulației Rutiere, prevederile pct. 11 lit. j) din același Regulament, care indica că „conducătorul de vehicul, este obligat să se supună, la solicitarea polițistului, procedurii de testare a aerului expirat sau, după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, precum și cerințele art. 32 alin. (4) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 131 din 07 iunie 2007 privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia, participanții la traficul rutier sunt obligați să cunoască și să respecte prevederile prezentei legi, ale altor acte legislative și ale actelor normative în vigoare în domeniu, să manifeste un comportament care să asigure fluența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic, să nu cauzeze prejudicii mediului înconjurător, proprietății publice sau private, precum și prevederile art. 33 alin. (3) lit. c) din aceeași lege, care indică că conducătorul de autovehicul este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat și examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei ori

consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate NISTOR Mihail ***** a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (3) din Codul penal conform următoarelor semne calificative: *„refuzul, împotrivirea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și/sau testarea antidrog, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical”.*

3. În ședința de judecată a instanței de fond, inculpatul **NISTOR Mihail** a înaintat cerere privind examinarea cauzei penale în baza prevederilor art.364^1 Cod de procedură penală, solicitând ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe motiv că, înțelege în ce este învinuit și recunoaște integral faptele indicate în rechizitoriu și nu dorește administrarea de probe noi, cererea nominalizată fiind susținută integral de către avocat. *Instanța de fond a examinat cauza penală în procedură simplificată în baza art.364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

4. ***Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, avocatul Dumitru NEMERENCO, în numele inculpatului NISTOR Mihail*** a declarat recurs, solicitând casarea sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 24 iunie 2025 în partea stabilirii pedepsei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care în privința inculpatului NISTOR Mihail să fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă.

În susținerea recursului a fost invocat că, la momentul examinării cauzei penale în fond, doar o singură cauză penală era pendinte și anume cea privind conducerea în stare de ebrietate, aflată în prezent în examinare, cealaltă cauză penală (refuzul testării) era deja soluționată prin sentința supusă recursului.

De asemenea, a mai indicat partea apărării că instanța a tratat acea procedură contravențională ca fiind o cauză penală pendinte, atribuind acesteia același statut juridic ca și unei cauze penale aflate în curs. Această eroare de calificare a situației de fapt a fost apoi integrată explicit în raționamentul de individualizare a pedepsei, fiind utilizată pentru a justifica aplicarea unei sancțiuni mai severe.

Partea apărării a mai menționat că instanța de fond a ignorat faptul că inculpatul este invalid de gradul II și are la întreținere pe mama sa, care este în vârstă și a cărei mobilitate este redusă, situație care se încadrează în prevederile art. 76 alin. (2) Cod penal.

A mai menționat partea apărării că aplicarea sancțiunilor pentru comiterea contravențiilor în domeniul transportului rutier nu pot servi drept temei pentru agravarea pedepsei.

Partea apărării a mai menționat că în baza art. 78 alin. (5) și art. 79 alin. (1) și (1/1) Cod penal, dizabilitatea medicală serioasă, precum și responsabilitate față de o persoană bolnavă și dependentă constituie cumul de circumstanțe atenuante excepționale. Aceste circumstanțe excepționale micșorează semnificativ gravitatea concretă a faptei, exclud

caracterul necesar al detenției, permit și justifică aplicarea unei pedepse sub minimul prevăzut de lege sau înlocuirea cu o sancțiune de altă natură, precum amenda penală.

Partea apărării a mai menționat că instanța de fond a omis să motiveze de ce amenda nu este suficientă, ignorând complet circumstanțele atenuante excepționale reținute în cauză (invaliditate, responsabilitate familială, lipsa pericolului social concret) și a aplicat direct o pedeapsă privativă de libertate, fără o justificare clară pentru subsidiaritatea acesteia.

5. Conform prevederilor art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

Participanții la proces au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru referințe.

La 23 octombrie 2025, prin intermediul cancelariei instanței a parvenit referința procurorului în Procuratura de Circumscripție Centru, Djulieta DEVDER, prin care a solicitat respingerea ca fiind nefondat a recursului înaintat de apărător în numele inculpatului cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

6. *Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru* ajunge la concluzia de a respinge recursul avocatului Dumitru NEMERENCO, în numele inculpatului NISTOR Mihail, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 24 iunie 2025, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, *(1) Pot fi atacate cu recurs: 1⁴) sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

Conform art. 448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.* (2) *Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs*.

Conform art. 449 alin. (1), pct. (1), lit. a) Cod de procedură penală, *Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat*.

Conform prevederilor art.6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, *orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.*

7. Din conținutul sentinței contestate rezultă că, instanța de judecată a conchis că, probele administrate în faza de urmărire penală și care au fost recunoscute și acceptate de către inculpată confirmă circumstanțele de fapt recunoscute de către acesta, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpată, astfel Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit

corect starea de fapt, acțiunile inculpatului just încadrându-se în dispoziția art. 264/1 alin. (3) Cod penal, *refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică și de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei.*

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului în comiterea faptei incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Din textul recursului formulat de către apărare, rezultă că sentința primei instanțe este contestată doar în partea stabilirii pedepsei complementare, iar ce ține de încadrarea juridică și vinovăție, sentința nu a fost atacată.

8. Referitor la stabilirea pedepsei penale inculpatului, Colegiul Penal reţine că în baza art. 61 alin.(1) Cod penal, *„Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor”.*

Alin.(2) aceeași norme indică că „*Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate”.*

Conform art. 75 alin.(1) Cod penal, „Persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni *i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.(2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvârşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional şi se aplică atunci când gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.(3) Pentru săvârşirea unei infracţiuni uşoare sau mai puţin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului”.*

Luând ca bază aceste prevederi şi soluţionând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure şi de facto, instanţa de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpată răspunderii penale şi decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei şi depinde de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracțiunii

9. Sancțiunea art. 264/1 alin. (3) Cod penal (în vigoare la momentul comiterii faptei) prevede pedeapsa sub formă de *amendă de la 2000 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 1 la 4 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.*

În contextul art. 76 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut în privința inculpatului circumstanțe atenuante.

În contextul art. 77 Cod penal, instanța de judecată nu a reținut în privința inculpatului circumstanțe agravante.

10. Colegiul penal menționează că, de către instanța de fond inculpatului NISTOR Mihail a fost stabilită, cu aplicarea art. 80/1 alin. (1) Cod penal, 364/1 Cod de procedură penală, pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 1 (unu) an, cu anularea dreptului de a conduce mijoace de transport.

Instanţa de recurs consideră că anume pedeapsa privativă de libertate cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este în măsură de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

În cele din urmă, Colegiul Penal ajunge la concluzia că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea şi reeducarea inculpatului va fi pe deplin atins doar prin menținerea pedepsei privative de libertate, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, considerând că această pedeapsă va atinge scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului şi de prevenire a comiterii de noi infracțiuni.

11. Cu referire la argumentele expuse de partea apărării în cererea de recurs, Colegiul penal menționează următoarele aspecte.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, *ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia,*

instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvârşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională.

La examinarea cauzei nu a fost constatată prezența circumstanțelor excepționale care ar duce la schimbarea tipului de pedeapsă sau la înlăturarea aplicării pedepsei complementare, iar faptele invocate de partea apărării referitor la: recunoașterea vinovăției, căința sinceră, aspectele ce țin de starea de sănătate a inculpatului sau a membrilor familiei acestuia, nu pot fi recunoscute drept circumstanțe excepţionale în sensul art. 79 Cod penal, deoarece acestea sunt împrejurări obişnuite care predomină şi caracterizează o persoană, astfel ele nu se încadrează în cele excepţionale, deoarece nu corespund cerinţelor de apreciere descrise în art. 79 alin. (1) Cod penal, în nici un caz nu micşorează gravitatea faptei comise şi nu au un caracter determinativ pentru neaplicarea în privința inculpatului a pedepsei complementare sub forma anulării dreptului de a conduce mijloace de transport.

Călăuzitoare în acest sens sunt şi prevederile pct.12) din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr.16 din 31 mai 2004 „Cu privire la aplicarea în practica judiciară a principiului individualizării pedepsei penale", conform cărora „stabilirea pedepsei cu aplicarea art. 79 Cod penal, se admite numai luând în consideraţie personalitatea vinovatului în cazul existenţei circumstanţelor excepţionale legate de scopul, motivele, rolul vinovatului şi comportamentul acestuia până la săvârşirea infracţiunii, în timpul şi după săvârşirea infracţiunii.

În acest caz instanţa de judecată este obligată să indice în sentinţă care anume circumstanţe ale cauzei sânt considerate excepţionale şi în corelaţie cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

Colegiul consideră că, faptele comise de inculpat prezintă un pericol social sporit, care poate fi evitat numai prin numirea față de inculpat a pedepsei complementare de anulare a dreptului de a conduce mijloace de transport, pentru ca să fie conștientizate faptele comise de către inculpat și în așa mod să fie restabilită echitatea socială.

La fel, Colegiul reţine că, infracţiunea săvârşită de către inculpat face parte din categoria infracţiunilor mai puțin grave conform prevederilor art. 16 Cod penal, iar infracţiunile din domeniul trasportului prezintă un pericol social sporit pentru societate, având în vedere că încălcarea Regulamentului Circulaţiei Rutiere de către conducătorii auto este în creştere, unde ca rezultat sporeşte şi numărul accidentelor rutiere cu urmări grave.

În circumstanţele stabilite a cauzei penale Colegiul penal consideră că aplicarea pedepsei complementare va fi efectivă pentru reeducarea şi corijarea inculpatului. Careva temeiuri legale de neaplicare a pedepsei complementare, de către instanță nu au fost stabilite.

Astfel, Colegiul penal accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să

realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Pentru aceasta, Colegiul penal conchide că pedeapsa aplicată corect de instanța de fond va asigura îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a determina inculpatul să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să dețină pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, fiind astfel realizat scopul și supremația legii penale, or procesul penal trebuie să fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor în asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate să determine în timp.

12. Cu referire la cauzele penale pornite în privința lui NISTOR Mihail și care se află pe rolul instanței de judecată, Colegiul penal atestă că aceste circumstanțe nu au fost reținute de instanța de fond drept circumstanțe agravante, or nu a fost pronunțată o soluție pe marginea acestora, aceste circumstanțe fiind reținute în descrierea personalității inculpatului.

Or, în pofida faptului că NISTOR Mihail a fost deferit justiției pentru conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, acesta a repetat în mod deliberat comportamentul ilicit, fiind atras la răspundere penală în mod repetat pentru fapte cu caracter similar.

De asemenea, cu referire la obligativitatea examinării chestiunii cu privire la subsidiaritatea pedepselor aplicate, Colegiul penal atestă că instanța de fond a motivat destul de clar de ce în privința inculpatului a fost aplicată anume pedeapsa privativă de libertate, fiind reținut atât faptul că anterior în privința acestuia a fost aplicată o pedeapsă non-privativă de libertate pentru comiterea altei infracțiuni, însă inculpatul nu a făcut concluziile de rigoare, repetând comportamentul infracțional.

De asemenea, cu privire la faptul că sancțiunile contravenționale nu urmează a fi reținute la aplicarea pedepsei penale, Colegiul penal atestă că acest aspect a fost reținut de către instanța de fond în vederea caracterizării personalității inculpatului, comiterea contravențiilor în domeniul transportului rutier fiind un alt aspect care indică asupra faptului că inculpatul nu a dat dovadă de conștientizare a faptelor sale, comiterea faptelor ilicite având un caracter repetitiv.

Totodată, cu privire la faptul că inculpatul deține grad de invaliditate, Colegiul penal atestă că din documentele prezentate de către partea apărării la cererea de recurs se denotă că certificatul de dizabilitate a fost întocmit în anul 2014, cu indicarea următoarei reexpertizări în iulie 2015, nefiind prezentate careva probe că acesta a fost reexpertizat ulterior și că NISTOR Mihail ar deține și în prezent grad de dizabilitate.

13. Reieşind din circumstanţele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu art. art. 417-418, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), 450 Cod de procedură penală, consideră necesar a respinge recursul avocatului Dumitru NEMERENCO în numele inculpatului NISTOR Mihail, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 24 iunie 2025 ca fiind nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței contestate.

14. Verificând probele prezentate prin prisma argumentelor recurentului, în conformitate cu art. art. 417-418, 449 alin. (1) pct. 1) lit. a), 450 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Dumitru NEMERENCO în numele inculpatului **NISTOR Mihail**, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Căușeni (sediul Ștefan-Vodă) din 24 iunie 2025 și se menține fără modificări Sentința contestată.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei **Marcel JUGANARI**

Judecătorii: **Adrian CERBU**

Marcel POPESCU